

meent, at naar Amtmanden finder Grund til at ophæve en af Politimesteren truffen Politiforanstaltning, da vil den rette Form ikke være den, at han erklærer den for ophævet, men derimod den, at han paalægger Politimesteren at ophæve den. — Endringsforslaget under Nr. 16 er foranlediget derved, at det, saaledes som Ordene i den sidste Deel af § 12 ere af-fattede, kunde synes, at Politimesteren var udelukket fra at afgjøre saadanne mindre Tjenesteforsæelser som de der omtalte ved en Rettesættelse, hvilket dog ikke kan være Meningen, da der naturligviis kan være mange Tilfælde, hvor en Rettesættelse maa ansees som tilstræffelig Straf. — Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Ordf: Det høie Thing vil af Betænkningen have seet, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Udvalgets Fleertal med Hensyn til det Forslag, der findes i Betænkningen under Nr. 4, og som angaaer Affattelsen af det første Stykke af § 3, hvorimod jeg har troet, at det vilde være rettest at følge det Exempel, som er givet i vort Naboland Everrig, hvor en Anordning af 24de Marts 1868 har givet almindelige Bestemmelser angaaende god Skif og Orden i samtlige Rigets Kjøbstæder. Det er en almindelig Bestemmelse, der udgjør en Deel af selve Lovgivningen og indeholder de Principer og de Grundregler, der skulle komme til Anvendelse for alle Landets Kjøbstæder og paa andre lignende Steder, hvor der findes en mere sammentrængt Befolkning. Jeg troer, at det vilde være rigtignere, om man havde en saadan Ordning her i Landet, der udgjorde en Deel af Lovgivningen og saaledes var kjendt af hele Befolkningen, fremfor at have i for de enkelte Stæder særlige Vedtægter, hvilke jo maae være forskjellige efter de forskjellige Forhold og altsaa ikke altid kunne subumeres under samme Regel. Jeg indseer vel, at de Afvigelser, der ville finde Sted, forsaavidt Udvalgets Fleertals Forslag bliver taget til Følge, ikke ville blive særdeles store, men forskjellige Forhold kunne dog gjøre sig gjældende paa de forskjellige Stæder, og man vil altsaa ikke altid kunne vide, hvad der paa de forskjellige Stæder

er gjældende. Net ifølge almindelige Lovregler. Grundet herpaa har jeg stillet det Forslag, der findes i Betænkningen under Nr. 5. Jeg beklager meget, at den svenske Anordning, som jeg nys har nævnt, ikke vil være kjendt af den største Deel af Thingets Medlemmer, thi jeg troer sikkert, at den vilde tiltale ved sin Klarhed og sin Consequens og tillige ved de fastsatte lempelige Bøder; der er nemlig i den svenske Anordning kun bestemt Bødestraffe. Dersom mit Forslag var blevet tiltraadt af flere af Udvalgets Medlemmer, vilde jeg have tilladt mig at foreslaae, at den Anordning, jeg flere Gange har nævnt, var bleven trykt som Bilag til Betænkningen, men da jeg stod ene, kunde jeg ikke ansee det for rigtigt at gjøre Fordring derpaa. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at mit Forslag for en Deel stemmer med § 8 i Loven angaaende Politiets Omordning i Kjøbenhavn af 11te Februar 1863, forsaavidt det gaaer ud paa, at Vedtægten skal udarbejdes „efter foregaaende Forhandling“ med vedkommende Communalbestyrelse. I Udvalgets Fleertals Forslag hedder det, at Vedtægten skal udfærdiges „efter at være forelagt vedkommende Communalbestyrelse til Betænkning“, men det vil let sees, at Communens Indflydelse paa Vedtægten vil blive mindre, naar der kun er Spørgsmaal om at afgive en Betænkning over den, end naar en Forhandling mellem Justitsministeriet og Kommunen skal finde Sted. I Henshold til hvad jeg saaledes har tilladt mig at anføre, skal jeg henstille mit Forslag til det høie Things nærmere Overveielse.

Tesens: Med Hensyn til det af mine ærede Collega i Udvalget, den 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds (R. Rasmussen), og af mig under Nr. 9 subsidiært stillede Forslag til § 4 skal jeg begynde med at tillade mig at bemærke, at, da der har været en saa overordentlig Enighed i Udvalget med Hensyn til alt det Væsentlige i Sagen, og da Udvalgets øvrige ærede Medlemmer derhos have fulgt med mig i Henseende til forskjellige Forslag, som jeg har ønsket stillede, saa har jeg havt nogen Betænkelighed ved at fravige Udvalgets Forslag under Nr. 8 om Affattelsen af § 4,